

vi: at man vil kunne spare betydeligt i sine Forsvarsudgifter, naar man kommer ind under de nye Forhold. Det er mig dog ikke bekendt, at man i noget af disse Lande allerede har nedsat en Kommission til at tage disse Spørgsmaal under Overvejelse; men det kan jo være, at jeg tager fejl. Jeg har fremdeles det Indtryk, at Ministeriet var, om jeg saa maa sige, en lille Smule forhippet paa at faa denne Sag fremmet meget hurtigt. Som et Tegn i den Retning kan jeg maaske nævne, at Lovforslagets Hovedindhold blev meddelt i de to Regeringsblade, før det blev forelagt for Rigsdagen. Det tyder paa, at man havde ekstraordinær Hast med, at Folk ude i Landet skulde faa at se, hvad man her skulde tage sig for; tidligere end man tænkte paa at gøre det i noget andet Land.

Den højtærede Minister nævnede som et Spørgsmaal, man straks kunde tage Stilling til, Spørgsmaalet om Københavns Befæstning. Jeg skal dertil sige, hvad Landbefæstningen angaar, at den falder jo bort i 1922, der kan altsaa kun være Tale om, at det kan ske et Aar eller to tidligere. Hvis man kunde regne med, at der imod Københavns Befæstning vilde blive anvendt Kanoner af den Art, som blev brugt imod Paris, vilde den Fæstning ikke have meget at sige, det erkender jeg naturligvis, saa kunde man stille Kanoner op ved Slagelse og skyde Byen ned. Og hvis man kunde tænke sig, at der vilde blive brugt Flyvemaskiner i det Omfang og af den Art, som det er sket overfor Paris og London, særlig overfor den sidstnævnte By, vilde København ligeledes være temmelig ilde stillet. Men man ved ikke noget om, hvilke Bestemmelser der vil blive truffet for Fremtiden med Hensyn til disse Angrebsmidler. Den store Kanon tror jeg ikke, man vil prøve paa at afskaffe, men hvad Undervandsbaadene angaar, hedder det jo, at det allerede er under Overvejelse at forbyde deres Anvendelse. Jeg husker fra min Ungdom, at jeg, da jeg drøftede Spørgsmaalet om Københavns Befæstning med militære i Landstinget, gjorde opmærksom paa, at man muligvis kunde risikere Luftballoner. Paa det Tidspunkt kendte man endnu ikke Flyvemaskiner, men jeg nævnede Luftballoner og blev haanet af de paagældende militære, fordi

jeg kunde nære den Opfattelse, at de kunde blive til noget. Men Spørgsmaalet om Luftballoners Anvendelse i Krigen har, saa vidt jeg erindrer, tidligere været paa Tale ved internationale Sammenkomster, og der har været Forslag fremme om, at saadanne maatte man ikke bruge; det var ikke nogen passende Krigsførelse at angribe Folk fra Luften. Saa vidt jeg erindrer, var der en Del Magter, der var villige til at gaa ind paa ikke at bruge Angreb fra Luften. Det er ikke aldeles utænkeligt, at noget saadant kunde komme op igen, og at dette Angrebsmiddel saa blev lagt til Side, saa meget mere som man vil bestrebe sig for overhovedet ikke at bruge Angrebsmidler og for at forhindre det saa meget som muligt. — Naar den højtærede Forsvarsminister sagde, at man maatte kunne blive enig om straks ogsaa at fjerne Søbefæstningen, ved jeg ikke, om det vilde være klogt paa Forhaand, før man aner noget som helst om de Vilkaar, man vil stille os, for at vi kan blive gunstigt stillet og blive Medlemmer af Folkenes Forbund, at gribe alt for meget ind i det nuværende. Jeg er enig i, hvad den højtærede Minister udtalte i Folketinget, at man maa gøre sit yderste for at undgaa at blive nødt til at sende Tropper til det internationale militære Politi, som man formodentlig bliver nødt til at oprette som yderste Magtmiddel overfor Folk, der staar fjendtligt overfor hinanden og er forberede paa at overfalde hinanden med Vaabenmagt. Jeg er enig i, at vi skulde gøre saa vidt muligt alt for at undgaa at sende Tropper dertil, men hvilke Fordringer man i øvrigt vil stille til os enten i den ene eller den anden Henseende, ved jeg ikke noget som helst om, og det ved den højtærede Minister vistnok heller ikke. Derfor tror jeg, at det vilde være forsigtigt ikke at gribe alt for stærkt ind i det, man allerede har, før man faar nogen Sikkerhed for, hvad man vil forlange af os, thi at man vil forlange noget, er der ingen Tvivl om; man plejer ikke her i Verden at faa ret meget for ingenting.

Saa udtalte den højtærede Minister, at det var en Misforstaaelse af mig, at man ikke tidligere fra ministeriel og radikal Side har været villig til at indrette vort Forsvar saaledes, at det kom til at passe med vor Stilling overfor de andre Stater. Man har